

ΓΜ 5725.

1852

2m. 2

40B
IEEE.

N [αδαναχ] Δ [ορενεγιμς]

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

« Λαός, ὅστις δὲν προσπαθεῖ ν' ἀνακτήσῃ τὴν
» ἐθνικότητα καὶ τὴν κυριαρχίαν αὐτοῦ, εἶναι
» λαός νεκρός, καὶ ὡς τοιοῦτος, πρέπει νὰ δια-
» γραφῇ ἀπὸ τὸν πολιτικὸν χάρτην τῆς ἀνθρω-
» πότητος. »

Ταῦτα λέγων ἀληθῆς τις φίλος τῆς ἀνθρωπότη-
της, ἐγνώματευν, ὅτι πᾶς λαός, ὅσῳ μικρός
καὶ ἀδύνατος, ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ θανάτου καὶ ἀπο-
νεκρώσεως, ὅχι μόνον νὰ εὐχεται τὴν ἐθνικὴν του
ἀποκατάστασιν, ἀλλὰ καὶ ἐπιμόνως νὰ τὴν θέλῃ.
ἀντιπαραθέτων δὲ εἰς τὴν κτηνώδη βίαν μόνην
τὴν σταθερότητα καὶ τὸ πρᾶον μειδίωμα τῶν μαρ-
τύρων, οὐδεμίαν ὀφείλει νὰ δίδῃ ἀνακωχὴν εἰς τὸν
ἐχθρόν, οὐδὲν μέσον νὰ παραλείπη, οὐδεμιᾶς θυ-
σίας νὰ φεῖδεται πρὸς τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ
ἔργου. — Ταῦτα λέγων ὁ μέγας οὗτος
λαός τῶν λαῶν, οὐχὶ μόνον εἰς τὴν δούλην αὐτοῦ
πατρίδα ἀπεσκόπει, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας ἐν γένει
τοὺς ὑπὸ δουλείας στενάζοντας λαούς· διότι εἰς

ΙΑΚΩΒΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

εἶναι ὁ καθολικὸς νόμος ὁ κανονισμὸς τοὺς παλ-
μοὺς πάσης τῆς ἀνθρωπότητος, διότι ἐν εἶναι τὸ
δάκρυ μὲ τὸ ὁποῖον πάντες οἱ μάρτυρες τῆς ἐλευ-
θερίας ποτίζουσι τὸν σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου των,
μία εἶναι ἡ ἱερὰ ἰδέα ἡ συγκινοῦσα καὶ ἐνθουσιάζ-
ουσα αὐτοὺς, εἰς εἶναι ὁ θεῖος προορισμὸς των,
εἰς εἶναι ὁ ἱερὸς βωμὸς, περὶ τὸν ὁποῖον οἱ λαοὶ
ὅλοι, εἰς διαφόρους ἐθνικοτήτας συγκεκροτημένοι,
θέλουν μίαν ἡμέραν εὐπρόσδεκτον προσφέρει θυ-
μίαμα εἰς τὸν Πατέρα τῶν φώτων καὶ τῆς ἐλευθε-
ρίας, θέλουν προσκυνήσῃ τὴν ΘΕΙΑΝ ΣΟΦΙΑΝ.

Τοιοιουτρόπῳ καὶ ὁ λαὸς τὴν Ἑπτανήσου, μέ-
λος καὶ οὗτος τῆς μεγάλης εὐρωπαϊκῆς οἰκογε-
νείας, συγκινηθεὶς εἰς τὴν προφητικὴν φωνὴν τῆς
ἐθνικότητος, τῆς ἐλευθερίας, τῆς κοι-
νῆς πατρίδος, οὐδόλως ἀνελογίσθη τὸ δυσχε-
ρὲς τοῦ ἔργου καὶ τὰ μεσαιωνικὰ τῆς τυραννίας
προσκόμματα, ἀλλὰ δράξας τὴν πανοπλίαν
τοῦ Θεοῦ, ἀναλαβὼν τὸν θυρεὸν τῆς πί-
στεως καὶ περιζοσάμενος τὸν θώρακα
τῆς δικαιοσύνης, ἀνεπέτασε τὸ λάβαρον τῆς
ζωῆς καὶ ἀτρόμητος προέβη εἰς τὴν ἱερὰν πάλ-
λην μεταξὺ τοῦ φωτός καὶ τοῦ σκότους, μεταξὺ
τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ψεύδους καὶ τὰ τέκνα τοῦ
σκότους ἐσκοτίσθησαν, καὶ τὰ τέκνα τοῦ ψεύδους
κατεψεύσθησαν.

Τὸ αἶσθημα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνέπνεε τοὺς ἀ-

μιμήτους προγόνους μας εἰς τὰ πεδία τῶν Πλα-
ταιῶν καὶ τοῦ Μαραθῶνος, ἐνθα ἐπαίζετο ἡ τύχη
ἀρχαίου τε καὶ νεωτέρου πολιτισμοῦ· τὸ αἶσθημα
τὸ ὁποῖον ἐνεθάρρυνε τοὺς μάρτυρας τῆς Ὁρθο-
δοξίας ν' ἀπαντᾷσι μειδῶντες τοὺς ὀδόντας τῶν
ἀγρίων θηρίων, τὰς πυρρὰς καὶ τὰ βασανιστή-
ρια τοῦ ἐθνικοῦ κόσμου· τὸ αἶσθημα, τὸ ὁποῖον
ἐνίσχυε τοὺς πατέρας μας εἰς τὰ πεδία τοῦ δικαι-
ωτέρου καὶ ἱερωτέρου τῶν ἀγώνων· αὐτὸ τοῦτο
ἐμποιεῖ καὶ σήμερον εἰς τοὺς ἐπτανησίους τὴν ὑ-
περάνθρωπον ἰσχὺν νὰ ἀντέχῃσι καρτερικῶς εἰς
τὰ βασανιστήρια καὶ τὰς καταδιώξεις τῶν σκλη-
ρῶν Ἀνθυπάτων τῆς Ἀγγλικῆς Προστασίας, εἰς
πάσας τὰς ἐπιβουλάς καὶ τοὺς δόλους τῆς λαο-
φθόρου φαρισαϊκῆς πολιτικῆς της. — Καθὼς ἡ ἀ-
ρετὴ ἀγιάζεται διὰ τῶν δακρύων, οὕτω καὶ οἱ λαοὶ
ἀγιάζονται διὰ τῶν παθημάτων τῆς δουλείας. Τὰ
ἔθνη, ὅπως ἀγὰ καὶ καθαρὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν
ζωὴν τοῦ μέλλοντος, ὀφείλουσι πρῶτον νὰ βαπ-
τισθῶσιν ἐντὸς τῆς κολυμβήθρας τῆς δουλείας.
Αἱ θυσίαι καὶ αἱ αὐταπαρνήσεις, οὐχὶ δὲ οἱ νεκροὶ
ὑπολογισμοὶ τοῦ συμφέροντος καὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ,
διδάσκουσι τοὺς λαοὺς νὰ θέλουν καὶ νὰ γίνωνται

ΙΑΚΩΒΕΤΤΕΙΡΕ

ΑΗΜΟΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΥΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΟΓΙΟΥ

Τὸν μετεχειρήσθησαν καὶ Προστασία, καὶ
ἀντιπρόσωποι αὐτῆς, καὶ καταχθόνιοι καὶ μετρί-
φρονες καὶ πάντα τὰ θνητὰ καὶ ἐταιρογενῆ στοι-

γεία, ὅπως καταπνίξωσι τὸ ζωοποιόν πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας, τὸ ὅποιον ἀστραπηδὸν πανταχόθεν διέλαμψεν; — Ὅποια καὶ ὅποσα, κατὰ τὸ βραχὺ μάλιστα διάστημα τῶν τελευταίων τριῶν ἐτῶν, δὲν διέπραξαν ὅπως κλονίσωσι τὴν πίστιν τοῦ λαοῦ καὶ ἀναχαιτήσωσι τὴν πρὸς τὴν ἐθνικὴν του ἀποκατάστασιν ἐνέργειαν αὐτοῦ; — Ποσάκις δὲν ὑπεσχέθησαν λήθην καὶ συμφιλίωσιν ἐπὶ μιᾷ γῆς διὰ τόσα ἔτη πωληθείσης καὶ προδοθείσης; — Ποσάκις δὲν ὑπεσχέθησαν, ἐπὶ σκοπῷ δολίῳ, χρυσοῦς αἰῶνας ψευδομεταρρυθμίσεων, ἐνῷ μόνος νόμος ἦτο καὶ εἶναι ἡ θέλησις τοῦ ξένου δεσπότη, ἐνῷ οἱ αἰῶνιοὶ ὅρισμοί τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἠθικῆς καθ' ἐκάστην καταπατοῦνται καὶ καπηλεύονται; — Τί δ' ἔλεγον τότε οἱ ἄνδρες τῆς ἐθνικῆς ιδέας, μεθ' ὅλου τοῦ ῥιζοσπάστου ἐπτανήσιου λαοῦ; Ἐλεγον καὶ ἐκήρυττον δημοσίᾳ ὅτι αἱ ὑπεσχόμεναι μεταρρυθμίσεις ἦναι πλάναι καὶ ἀπάται, εἶναι ψεύδη καὶ παγίδες πρὸς ὄλεθρον τῆς πατρίδος τεκταινόμεναι, πρὸς διαιώνισιν καὶ σύσφιγξιν τῶν ἀλύσεών μας. — Ἀρκεῖ τις ν' ἀναγνώσῃ τὰς ἡδὴ ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Προστασίας διαβιβασθείσας εἰς τὴν παράνομον Βουλὴν του νέας μεταρρυθμίσεις καὶ ν' ἀναγνώσῃ τὸ συνοδεύον αὐτάς διάγγελμα ὅπως πεισθῇ περὶ τοῦ ὑποκεινῆσαντος αὐτάς ἐπιβούλου καὶ δολίου πνεύματος· ἀρκεῖ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, ὅ-

πως ἐννοήσῃ τὴν κακὴν πίστιν τῆς ἀγγλικῆς προστασίας καὶ τῶν εὐτελῶν αὐτῆς ὀργάνων, ὅπως πεισθῇ περὶ τῶν καταστρεπτικῶν διαθέσεων καὶ τῆς προδοσίας ἐκείνων, οἵτινες ποτὲ ἐγκαυχῶντο εἰς τὰς φιλελευθέρους ἀρχάς των καὶ εἰς τὰς πρὸς τὸ ἔθνος ἰουδαϊκὰς ἐκδουλεύσεις των.

Καταστροφή τοῦ τύπου καὶ τῆς ἐλευθέρας διὰ λόγου ἐκφράσεως τῆς ιδέας· Ἰδοὺ οἱ δύο ἐπίβουλοι καὶ δόλιοι ὄροι, ὑπὸ τοὺς ὁποίους ὁ Οὐάρδος συγκατατίθεται νὰ κυρώσῃ τὰς περιβοήτους μεταρρυθμίσεις· Ἰδοὺ προφανῶς ἀποκεκαλυμμένοι οἱ δύο καταχθόνιοι σκοποὶ τοὺς ὁποίους ἡ ἀγγλικὴ προστασία προσπαθεῖ, συνεργείᾳ εὐαρίθμων τινῶν προδοτῶν τῶν Ἑπτανήσιων, νὰ πραγματοποιήσῃ· Ἰδοὺ ἡ τάσις τοῦ πολιτικοῦ τολμήματος.

Τοιοῦτοτρόπως, κατὰ τὰς νέας τοῦ περὶ τύπου νόμου τροπολογίας, ὁ μὲν ὑπεύθυνος συντάκτης ὀφείλει νὰ ἦναι ἐκλογεὺς, ὁ ἐκδίδων ἐφημερίδα ὀφείλει νὰ παρακαταθέτῃ ἐν τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ Λ. στερλίνας 100 (δραχ. 2769) ἢ νὰ παρέχῃ ἀξίοχρεον ἐγγύησιν Λ. στρελινῶν 150 (δραχμάς 4154), πρὸς ἐξασφάλησιν τοῦ δημοσίου διὰ πάσαν χρηματικὴν ποινὴν, ἀποφάσει ἀρμοδίου δικαστηρίου, νὰ ἐκδοθῇ ἡ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἐκδίδοντος ὀφειλὴν· τὸ δ' ὀρκωτικὸν σύστημα ἀπαιτεῖται, ὅπως ὑπογεγραμμένων τῶν τοῦ τύπου παρεκτροπῶν εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, τὰ ὁποῖα θέλουν δικάζει κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΜΟΝΟΤΕΛΕΣ ΤΡΑΠΕΖΑ

Τοιουτοτρόπῳ, κατὰ τὰς προτεινομένας προσ-
θήκας εἰς τὸ Κεφ. Δ' (περὶ προκαλέσεων εἰς ἀ-
δικήματα κατὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους) τοῦ
Ποινικοῦ Κώδικος « πᾶς δημόσιος λόγος ἢ δη-
» μόσιον ἔγγραφον ἢ πράξις δημοσία τὰ ὅποια
» διεγείρουσι μὲ ψευδῇ καὶ συκοφαντικὰ μέσα
» εἰς τὴν ἀπίθειαν πρὸς τὰς διαταγὰς τῶν συ-
» στημένων Ἀρχῶν ἢ πρὸς τοὺς νόμους τοῦ
» Κράτους ἢ ἐγείρουσιν εἰς ἓν τῶν ἐν τῷ παρόντι
» τίτλῳ προβλεπομένων ἀδικημάτων, ἢ εἰς τὸ
» μῖσος καὶ τὴν περιφρόνησιν τῶν συνταγματικῶν
» ἀρχῶν τοῦ Κράτους τούτου, θέλουν τιμωρεῖ-
» σθαι μὲ τὸν 4ον μέχρι 5ου βαθμοῦ ἐπανορθω-
» τικοῦ οἴκου τοῦ πρώτου εἴδους (3 μέχρι 20
» ἐτῶν φυλάκισιν) ἢ μὲ πρόστιμον ἀπὸ 5 μέχρι
» 50 λ. στερλινῶν (δραχ. 138—1380). »

Οἱ λόγοι τοὺς ὁποίους ἡ ἀρμοστία, ἐν τῷ πρὸς
τὴν λεγομένην Βουλὴν διάγγελμά της, φέρει πρὸς
ὑποστήριξιν τῆς ἀπαραιτήτου ἀνάγκης τῆς παρα-
δοχῆς τῶν δύο ἐπιβούλων ὄρων, ἵνα ἐνθρονίσῃ
τὸ νεαπολιτανικὸν σύστημά της, εἶναι λό-
γοι κενοὶ καὶ ἀνεπαρκεῖς, οὐδόλως στηριζόμενοι
ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς ἀμεροληψίας τοῦ δικαίου καὶ
τῆς ἀληθείας. — Δέσμευσις τοῦ τύπου καὶ κατὰ-
πνηξίς της ἐκ τὰ χεῖλη πάντων ἀντηχησῆς ἐθνι-
κῆς φωνῆς· ἰδοὺ οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους τὰ νέα
μέσα τῆς καταστροφῆς προτείνονται. — Τὰ ὅσα

τῶν τυράννων δὲν εὐαρεστοῦνται εἰς τὰς ἐλευθέ-
ρους φωνὰς . . . . .

Τίς δὲν βλέπει, ὅτι τὸ περιπλέον προσὸν τῆς
ἐκλογιμότητος εἰς τὸν ὑπεύθυναν συντάκτην οὐ-
χι δ' ἄλλο προσετέθη, εἰμὴ πρὸς παρεμβολὴν πε-
ρισσοτέρων δυσκολιῶν, ἀφοῦ μάλιστα οἱ ἐκλογι-
κοὶ κατάλογοι κατεσφαγιασθήσαν, καὶ ἐκτὸς ὀλί-
γων ἐξαιρέσεων, συνεκροτήθησαν ἐκ τῶν ἀφοσιω-
μένων εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὴν σατανικὴν
πολιτικὴν της; — Τίς δὲν καθορᾷ εἰς τὴν ἀπαί-
τησιν τῆς χρηματικῆς παρακαταθήκης καὶ τῆς ἐγ-
γυήσεως τὸν καταχθόνιον σκοπὸν τῆς παρεμποδί-
σεως τῶν ἐφημερίδων, προστετημένων καὶ τῶν
τόσων ἄλλων ἠθικῶν τε καὶ ὕλικῶν προσκομμά-
των, τὰ ὅποια ὁ ἐφημεριδογράφος ὀφείλει νὰ ὑ-
περπηδῇ εἰς γώρας μάλιστα μικρὰς καὶ ἀπό-
ρους; — Τίς δὲν βλέπει εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ
ὀρχωτικοῦ συστήματος τὴν δολίαν πρόθεσιν τῆς
ὀλοσχεροῦς ἐξοντώσεως τοῦ ρίζοσπιστικοῦ τύπου;
— Τίς δὲν βλέπει εἰς τὸ πρόσθετον ἄρθρον τοῦ
Ποινικοῦ Κώδικος τὴν δήμευσιν τῆς ἐλευθέρας
ἐκφράσεως καὶ συζητήσεως, τοῦ ἀναφαιρέτου καὶ
φυσικοῦ τούτου παντὸς ἀνθρώπου δικαιώματος,
καὶ ἐντὸς αὐτῆς τῆς Βουλῆς, καὶ ἐντὸς τῶν δικα-
στηρίων καὶ εἰς τὰς φιλικὰς συναναστροφάς, καὶ
ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ οἰκιακοῦ ἀσύλου; — Τίς
δὲν βλέπει εἰς τὸν δρακόντειον νό-

μον, τὸν ἐπισφραγίζοντα τοὺς ὅρους τῶν μεταρρυθμίσεων, ὅτι τεκταίνονται παγίδες πρὸς τοὺς ἀνεξαρτήτους καὶ ἐλευθερόφρονας πολίτας, ὅτι θέλει ἐνισχυθῇ ἡ διαφθορὰ διὰ κακοηθεστάτου καὶ ἀγενοῦς μέσου τῆς κατασκοπείας, τὴν ὁποίαν ἡ ἀστυνομία εὐρύτερον θέλει θέσει εἰς ἐνέργειαν, ὅπως λαμβάνη πληροφορίας περὶ τῶν κεκρυμμένων ἐχθρῶν τῆς Κυβερνήσεως; Τοιοῦτοτρόπῳ ἐνσπειρομένης μεταξύ τῶν πολιτῶν τῆς δυσπιστίας καὶ τοῦ διαχωρισμοῦ θέλει ἐπέλθῃ ἀφεύκτως ἡ χαλάρωσις ὧν ἐκείνων τῶν κοινωνικῶν δεσμῶν, δι' ὧν παγιοῦται ἡ μεταξύ τῶν πολιτῶν ἀδιάσπαστος ἐνώτης καὶ ἁρμονία. — Με τοιαῦτα δόλια μέσα πασχίζει ὁ πανοῦργος ἀντιπρόσωπος τῆς λεγομένης Προστασίας νὰ νομιμοποιήσῃ τὴν ἀνομον καὶ ἀνὺπαρκτον ὑψηλὴν τοῦ ἀστυνομίαν, εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ὁποίας ἀείποτε, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως, ὁ λαὸς τῆς Ἑπτανήσου διεμαρτυρήθη.

Ἄδύνατον εἶναι νὰ περιορισθῇ ὁ τύπος, χωρὶς νὰ συμπεριορισθῇ, καὶ, ὡς ἐκ τούτου, νὰ παραβιασθῇ ἡ ἐλευθερία· διότι μέσος ὅρος μεταξύ τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου καὶ τῆς παντελοῦς αὐτοῦ δεσμεύσεως, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ (α)· διότι

(α) Touqueville. De la Démocratie en Amérique
Τόμος Β. Κεφ. Γ.

πᾶν ὄριον ἤθελεν εἶσθαι κῶλημα μέγα εἰς αὐτὴν κατ' οὐσίαν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου (α). — Ἡ ἐγ-
γυοδοσία ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐφημερίδων —
πολλῶ δὲ μᾶλλον ἡ χρηματικὴ παρακαταθήκη —
ὑπελογίσθη πάντοτε πλάγιός τις τρόπος πρὸς σύ-
στασιν μονοπωλείου ὑπὲρ μιᾶς τάξεως προσώπων·
ὁ τύπος δὲ τότε ἀντὶ ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν κοι-
νὴν τοῦ ἔθνους θέλησιν ἀντιπροσωπεύει ἀπ' ἐναν-
τίας ἀτομικὰ συμφέροντα καὶ πάθη. — Ποῖον δὲ
ἄλλον πρέπει νὰ ᾔῃαι τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον
πρὸς ἐκδίκεσιν τῶν παρεκτροπῶν τοῦ τύπου, πα-
ρὰ τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων, τὸ ὁποῖον ἐν μι-
κρῷ ἀντιπροσωπεύει ὅλα τὰ στοιχεῖα καὶ ὅλας τὰς
τάξεις τῆς κοινωνίας, καὶ ἀνεπηρέαστον ᾔῃαι ἀπὸ
τὰς βραδουργίας καὶ τὰ διεφθαρμένα μέσα τῆς
Ἀρχῆς; — Ἄν τὸ ὀρκωτικὸν σύστημα
δὲν ὑπῆρχεν, ἔπρεπεν ἀναγκαίως νὰ τὸ
ἐπινοήσωμεν διὰ τὴν ἐκδίκεσιν τοῦ τύ-
που· πολὺ ὀρθῶς ἐλέχθη ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς
Γαλλικῆς Βουλῆς τὸ 1817. Ἄλλως, ἂν αἱ κατὰ
τοῦ τύπου δίκαι εἰσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πάλῃ με-
ταξὺ κυβερνήσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως, τὰ ταχ-
τικὰ δικαστήρια, ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διοριζόμε-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ

(α) Benjamin Constant. De la liberté des brochures ec. ec. Chatcaubriend — καὶ Emile de Girardin, etudes politiques.

να καὶ ὡς ἐκ τούτου, μέλη τοῦ κυβερνητικοῦ σώ-
ματος ὄντα, δὲν εἶναι ποσῶς ἀρμόδια πρὸς ἐκδί-
κασιν τοῦ τύπου· καθότι ἤθελε καθιερωθῇ ἡ πα-
ράλογος ἀρχὴ νὰ ἦναι τις δικαστῆς καὶ συνάμα
ἐνδιαφερόμενον μέρος. Ἡ κατάργησις τοῦ ὀρκω-
τικοῦ συστήματος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν τύπον,
περιέχει ἐν ἑαυτῇ τὴν πρόθεσιν τῆς καταργήσεως
ὅλων τῶν ἄλλων ἐλευθεριῶν· οὐδενὸς ἄλλου ὑ-
πολειπομένου εἰμὴ τῆς ἀρμοδίας πρὸς πραγμα-
τοποίησιν εὐκαιρίας· ἔλεγεν εἰς τῶν καθ' ἡμᾶς
χρόνον δημοσιογράφος (α). Ὡς πρὸς τὸ παρά-
δειγμα δὲ τῆς ἐλευθερωμένης Ἑλλάδος, τὸ ὅποιον
ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ διαγγέλματος πρὸς ὑποστή-
ρηξιν τῶν ἀνελευθέρων αὐτοῦ σκοπῶν, παρατηροῦ-
μεν μόνον, ὅτι πάλιν ὁ Οὐάρδος συνελλήφθη ψευ-
δόμενος. (β) — Τοιαύτη εἶναι ἡ κακὴ πίστις, τὴν

(α) Serrigny Droit public des Français.

(β) Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος· ἀρ. 10. — Πᾶς τις δὲν
ναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς τε, ἐγγράφως καὶ διὰ
τοῦ τύπου τοὺς στοχασμούς· του τυχῶν τοὺς νόμους τοῦ
Κράτους. — Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος καὶ λογοκρισία δὲν
ἐπιτίθεται. — Οἱ ὑπεύθυνοι συντάττει, ἐκδίδει καὶ τυ-
πογράφοι ἐφημερίδων δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς οὐδεμίαν χρη-
ματικὴν προκαταβολὴν λόγῳ ἐγγυήσεως. — ἀρ. 93. —
Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων·
ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὡς ἂν ταῦτα δὲν ἀφορῶσι
τὸν ἰδιοτικὸν βίον.

ὁποῖαν ἡ ἀρμοστία, πιστὴ εἰς τὰς παραδόσεις τῆς
καὶ ἤδη μεταχειρίζεται, ὅπως δικαιολογήσῃ τοὺς
ἀδικαιολογίτους σκοπούς τῆς. Ἀλλ' οἱ Ἑπτανή-
σιοι οὔτε ἄγριοι ὅστις τὸν ἦναι οὔτε νωθροὶ τῶν
Ἰνδῶν κάτοικοι, ἀλλ' ἦναι γνήσιοι Ἕλληνες κα-
λῶς γινώσκοντες τοὺς νόμους τῆς ἐλευθερωμένης
Πατρίδος τῶν.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἐν τῷ διαγγέλματι
μνημονευομένην κατὰ τῆς συνθήκης συνωμοσίαν,
ἀπαντῶμεν, ὅτι ἡ τοιαύτη συνωμοσία ἀείποτε ὑ-
πῆρξεν ἀπὸ τῆς εἰς ταύτας τὰς ἀκτὰς ἀπαισίου
τῶν Ἀγγλῶν ἀποβάσεως· καὶ ὅτι συνομῶται ὑ-
πῆρξαν σύμπας ὁ λαὸς τῆς Ἑπτανήσου. Ταύτην
τὴν ἱερὰν καὶ δικαίαν συνομοσίαν ὁ λαὸς εἰς οὐ-
δεμίαν περίπτωσιν ἔκρυπεν, ἀλλὰ πάντοτε φανερά
τὴν διεδήλωσεν, εἰς τὰς ῥητὰς καὶ σιωπηρὰς κατὰ
τῶν αὐθαιρεσιῶν διαμαρτυρήσεις του· οὐδέποτε δὲ
ἀναγνωρίσας οὔτε συνθήκας, οὔτε σύνταγμα, οὔτε
οἰασθήποτε ἄλλας δεσμεύσεις, πάντοτε τὴν ἐθνι-
κὴν του ἀποκατάστασιν ἐξέφρασεν. — Ὁ λαὸς
δὲν ἀναγνωρίζει οὔτε Βουλὴν, οὔτε Γερουσίαν,
οὔτε δημοτικὰ συμβούλια, διότι πάντα θεωρεῖ ὡς
ἀποκυήματα τῆς βίας καὶ τῆς αὐθαιρεσίας.

Ἐπὶ τέλους παραλείποντες πάσας τὰς κατὰ
τοῦ ἐλευθέρου καὶ ἐθνικοῦ τύπου τῆς Κεφαλλη-
νίας καὶ Ζακύνθου διαβολὰς, παρατηροῦμεν μόνον
ὅτι οὗτος καταδείξας ἐν πάσῃ τῇ Ἀνατολῇ τὸ ἐ-

ΙΑΚΩΒΑΚΙΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΟΥΠΟΛΕΩΣ

πίθουλον και δόλιον τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς, ἐξεπλήρωσε μίαν ἀπὸ τὰς ἱεράς ἀποστολάς του, νὰ προφυλάξῃ τοὺς παρθενικοὺς ἐκείνους λαοὺς ἀπὸ τὰς ἀλωπεχικὰς πλεκτάνας τῆς. — Ἀφ' ἐτέρου, πάντες οἱ Ἕλληνες ζωηρὰν εἰσέτι εἰς τὴν μνήμην των διατηροῦσι τὴν ἀτιμον πώλησιν τῆς Πάργας· ἐνθυμοῦνται τὰς σφαγὰς, τὰς μαστιγώσεις, τὰς τπρατοδικεῖα, τὰς ἐξορίας, τὰς φυλακίσεις, τοὺς προπηλακισμοὺς τοὺς ὁποίους ἐπὶ τῇ σαρακονταετίᾳ ὑποφέρουσιν οἱ ἀδελφοὶ των Ἑπτανήσιοι· ἐνθυμοῦνται τὸν ἀποκλεισμόν τοῦ Πειραιῶς καὶ τὸν εἰς τὴν ἱεράν τῆς Σαλαμῖνος θάλασσαν εἰργμὸν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων.

Ἀλλὰ ποῖαι εἰσὶν τοὺλάχιστον αἱ πολύχροτοι μεταρρυθμίσεις τὰς ὁποίας ἐπὶ τοιούτοις ὅροις ἡ μεταρρυθμιστικὴ συμμορία καὶ ὁ Οὐάρδος των προσφέρουσιν ὡς νέα ἀπατηλὰ δῶρα τῆς Προστασίας; . . . Ἀρκεῖ ἡ ἀνάγνωσις ἀπλῶς τοῦ Διαγγέλματος, ἀνευ οὐδενὸς σχολίου, ὅπως ἐννοήσῃ τις τὸ ἐν αὐταῖς ὑποκρυπτόμενον δηλητήριο καὶ τὸ ὑποκινᾶν αὐτὰς καταχθόνιον καὶ δόλιον πνεῦμα. — Τοιούτου εἶδους ψευδομεταρρυθμίσεις κομπορήμῳως ὑπόσχοντο οἱ Ἰουδαὶ τῆς μεταρρυθμιστικῆς σπείρας καὶ νῦν ἀξιοὶ πρόεδροι τῶν Φαρισαϊκῶν συνεδρίων τοῦ Ξένου· πλὴν εἰς τὸν λάκκον τὸν ὁποῖον ἀνῶρυξαν πρῶτοι αὐτοὶ θέλουν πέσει, διότι οὐδὲν ἄλλο ἔκαμαν εἰμὴ νὰ ἐτοιμάσω-

σι τὴν ὁδὸν εἰς τὰ ἄλλα ὄργανα τοῦ Ξένου, τοὺς Καταχθονίους, μὲ τὴν αἰσχροὴν καὶ δουλικὴν πολιτικὴν ὁμιλογίαν τῶν ὁποίων ἐσχάτως δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πρώην προέδρου τῆς Γερουσίας, συνεφώνησεν ἤδη εἰς τὸ διάγγελμά του ὁ κύριος καὶ δεσπότης ἀμφοτέρων.

Πλὴν καὶ ἂν ἡ καταστροφή τοῦ τύπου καὶ ἡ καταπνίξις τῆς ἐλευθέρας φωνῆς τοῦ λαοῦ κατορθωθῇ, πάλιν λέγομεν, ᾧ Οὐάρδε, ὅτι οὐδὲν κατόρθωσας. Ὅπως κατασιγήσῃ τὴν ἐνοχλοῦσάν σε ὅλου τοῦ Ἑπτανησιακοῦ λαοῦ φωνήν, δὲν ἀρκεῖ νὰ καταστρέψῃς τὸν τύπον καὶ, ὡς ἄλλος Τόρκουεμαδας, νὰ παραδώσῃς εἰς τὸ πῦρ τῆς ἱερᾶς σου ἐξετάσεως πάντα τὰ μέχρι τοῦ νῦν ἐκδοθέντα ρίζοσπαστικά φύλλα, ἀλλὰ πρέπει εἰς τὴν αὐτὴν πυρὰν νὰ ρίψῃς καὶ ὅλους συνάμα τοὺς Ἑπτανησίους, διότι αἱ κηρυχθεῖσαι ἀλήθειαι ἐνεσαρκώθησαν τώρα πλέον εἰς τὰ πλήθη. Ἀλλ' ἂν καὶ ὅλους τοὺς Ἑπτανησίους καταστρέψῃς καὶ τὸς πόλεις αὐτῶν ἀνασκάψῃς, πάλιν καὶ αὐτοὶ οἱ λίθοι καὶ αὐτὴ ἡ ἀπρόσωπος φύσις θέλουν ἀναπέμπει ἀρὰς καὶ ἀναθέματα εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγγλικῆς Προστασίας. — Ὅχι, οὔτε θάνατος, οὔτε ζωὴ, οὔτε ἀρχαί, οὔτε δυνάμεις, οὔτε θλίψεις, οὔτε στενοχωρίαι, οὔτε διωγμοὶ, οὔτε λοιμῶδες, οὔτε γυμνοτης, οὔτε μάχαιραι θέλουν δυνηθῇ νὰ μᾶς ἀποτρέψωσιν ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ιεράς ἀποστολῆς μας· καθότι ἡ πίστις ὅτι ἡ ἀρχὴ
μας θέλει θριαμβεύσει, μᾶς ἐμποιεῖ θάρρος καὶ
καρτερίαν ἀκαταμάχητον. — Ἡ ἔνωσις τῆς φυ-
λῆς θέλει γίνεαι, διότι κατὰ θεῖαν τῆς Προνοίας
οἰκονομίαν, πόρρωθεν εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρω-
πότητος ἀκτινοβολοῦσαν, οἱ λαοὶ τρέχουν εἰς τὴν
ἀνάκτησιν τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας των. : Ποία δὲ
ἀνθρωπίνη δύναμις θέλει δυνηθῆ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν
ὑπὸ τῆς Θείας χειρὸς ὠλουμένην ἀνθρωπότητα;

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 29 Αὐγούστου 1852 Ε. Ἐλ.

Ν. Δ.

Ἐξεδόθη τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1852.

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

1852.

30137ABOXA1

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ Π. ΝΙΟΛΛΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ι Α Κ Ω Β Α Τ Ε Ι Ο Σ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΑΤΡΙΣΤΙΚΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΑΙΔΑΓΟΓΙΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Α1.22.Φ3.0008

